

PRILOG 1 F

ODGOJ PASA

Odgoj psa počinje od dolaska u kuću, kada ga počinjete učiti gdje se obavlja nužda. Kod pasa, kao vrste koja živi s drugom vrstom (ljudima), a redovito ima i kontakte sa svojom vrstom (psima), izraz "dobro socijaliziran i odgojen" znači da ih se mora naučiti dobrom ponašanju i prema ljudima i prema drugim psima.

Da biste psa uspješno socijalizirali i odgojili, morat ćete s njime proći ono što zovemo školovanjem, osnovnom dresurom ili poslušnošću.

Postoje različite prihvaćene metode odgoja i dresure pa je važnije što, a ne kojom metodom ćete to postići. Pas mora reagirati na svoje ime, a da biste ovo postigli, gotovo vam i ne treba posebno umijeće: nakon što mu se puno puta obratite istom riječju, on je dovoljno inteligentan da shvati da se ta riječ odnosi na njega.

Ako imate iskustva sa školovanjem pasa, najbolje je da to sami radite, jer se pas prije svega nauči slušati onoga tko s njime radi. Ako nemate iskustva, prva opcija je upisati se na neki od skupnih tečajeva na kojima nekoliko pasa i njihovih ljudi skupa uči. Ako želite brže i efikasnije rezultate te si to financijski možete priuštiti, možete angažirati trenera koji radi individualno - samo s vama i vašim psom.

Koliko komandi će pas naučiti ovisi o dobi u kojoj školovanje počinje, o pasmini, karakteru, inteligenciji psa, vještini trenera, međusobnom odnosu trenera i psa, trajanju školovanja i još nekim faktorima. Međutim, nedvojbeno je da osnove ponašanja može (i morao bi) naučiti svaki zdravi pas, uz malo truda.

Minimum školovanja znači:

- poslušnost u svakodnevnim situacijama kod kuće i vani, a to je da pas na naredbe stane i dođe k vama te da uvijek reagira na svoje ime
- vođenje na uzici mora biti bez natezanja, navlačenja i trčanja, a uz vašu nogu pas treba znati hodati sa i bez uzice

- poslušnost u situacijama u kojima bi se pas mogao naći u opasnosti kad nije na uzici, a najvažnije su da stane svaki puta kad namjeravate prijeći cestu, te da cestu prelazi samo kad mu vi to dozvolite (odnosno naredite), te da ne jede hranu koju nađe na tlu (problem hrane s proždrljivim je psima teže rješiv)
- komunikaciju s ljudima, npr. da na njih ne skače ili uporno traži hranu ili maženje
- poslušnost u situacijama mirovanja (npr. odlazak u goste), a to podrazumijeva naredbe "sjedni" i "leži"
- socijalizaciju s drugim psima, što znači da ih ne smije napadati i općenito biti agresivan (neki su psi prirodno agresivniji, no odgojem se to može prevladati)

(Tekst preuzet s Lukinog portala)